

Bush, Cheney, Rumsfeld i inni uznani za zbrodniarzy wojennych przez Międzynarodowy Trybunał w Kuala Lumpur

13 maja 2012

Trybunał ds. Zbrodni Wojennych w Kuala Lumpur jednogłośnie wydał werdykt skazujący na byłego Prezydenta Stanów Zjednoczonych George'a W. Bush'a i jego współpracowników w trakcie przesłuchań, który rozpoczęły się w poniedziałek 7 maja 2012.

Trybunał uznaje oskarżonych, byłego prezydenta USA George'a W. Busha i jego współpracowników:

- Richard'a Cheney'a, byłego wiceprezydenta Stanów Zjednoczonych,
- Donalda Rumsfelda, byłego Sekretarza Obrony,
- Alberta Gonzalesa, byłego doradcę prezydenta Busha,
- Davida Addingtona, byłego radcę prawnego wiceprezydenta,
- Williama Haynesa II, byłego radcę prawnego Sekretarza Obrony,
- Jay'a Bybee, byłego asystenta Prokuratora Generalnego oraz
- Johna Choon Yoo, byłego zastępcę Prokuratora Generalnego,

winnych zarzucanych im czynów i skazuje jako zbrodniarzy wojennych za tortury i okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie ofiar.

Na początku tygodnia sąd wysłuchał zeznań trzech świadków: Abbasa Abid'a Moazzam Begg'a i Jameelah Hameedi. Dotyczyły one ciężkich tortur, jakich doświadczyli w trakcie uwięzienia. Trybunał wysłuchał także dwóch innych świadectw – obywatela irackiego Ali Shalal'a i Rhuhel Ahmeda, obywatela brytyjskiego.

Zeznania wykazały, że Abbas Abid, 48-letni główny inżynier w Ministerstwie Nauki i Technologii miał wyrywane szczypcami paznokcie. Ali Shalal był podłączany do gołych przewodów elektrycznych, rażony prądem i wieszany na ścianie. Moazzam Begg był bity narzędziami, pałkami, grubymi kablami, metalowymi rurami i pasami blachy. Jameelah, naga i upokorzona, została użyta jako ludzka tarcza podczas transportu śmigłowcem. Wszyscy ci świadkowie mają obrażenia do dziś.

Świadkowie ci zostali wzięci do niewoli i przetrzymywani w więzieniach w Afganistanie (Bagram), w Iraku (Abu Gharib, Bagdad International Airport), a dwóch z nich, Moazzam Begg'a i Rhuhel Ahmeda, przewieziono do Guantanamo.

W swoim wystąpieniu, które trwało cały dzień, prokuratura wykazała szczegółowo, w jaki sposób decydenci na najwyższym szczeblu – Prezydent Bush, Wiceprezydent Cheney, Sekretarz Obrony Rumsfeld, wspomagani i podżegani przez prawników, dowódców oraz urzędników CIA – wszyscy działali w porozumieniu. Tortury były systematycznie stosowane i stały się akceptowaną normą.

Według prokuratury, zeznania wszystkich świadków pokazują długotrwały proces popełnionych na nich brutalnych, barbarzyńskich, okrutnych i nieludzkich traktowań. Te akty zbrodni były stosowane kumulatywnie, aby wyrządzić najgorszy możliwy ból i cierpienie.

Po godzinach obrad, Trybunał w wyroku, który został odczytany przez przewodniczącego trybunału Tan Sri Dato Lamin bin Haji

Mohd Yunus Lamin, uznał, że prokuratura ustaliła ponad wszelką wątpliwość, że oskarżeni, były prezydent George Bush i jego współpracownicy, byli zaangażowani w sieć instrukcji, notatek, dyrektyw, porad prawnych i działań, które miały wspólny plan i cel, wspólne przedsięwzięcie i/lub konspirację w celu popełnienia zbrodni tortur i zbrodni wojennych, w tym wspólny plan i cel popełnienia następujących przestępstw w związku z „wojną z terroryzmem” i wojnami wywołanymi przez USA i inne państwa w Afganistanie i Iraku:

- tortury,
- tworzenie, zatwierdzanie i wdrażanie systemu dotyczącego okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania,
- naruszanie międzynarodowego prawa zwyczajowego,
- naruszanie konwencji przeciwko torturom z 1984 roku,
- naruszanie Konwencji Genewskiej III i IV z 1949 roku,
- naruszanie Artykułu 3 Konwencji Genewskiej z 1949 roku,
- naruszanie Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka i Karty Narodów Zjednoczonych.

Trybunał uznał, że prokuratura ustaliła ponad wszelką wątpliwość, że oskarżone osoby są indywidualnie i wspólnie odpowiedzialne za wszystkie zbrodnie popełnione w dążeniu do ich wspólnego planu i celu, na podstawie zasad ustanowionych w art. 6 Karty Międzynarodowego Trybunału Wojskowego w Norymberdze, który stanowi, między innymi:

„Przywódcy, organizatorzy, podżegacze i współnicy uczestniczący w formułowaniu lub wykonaniu wspólnego planu albo zmyśli w celu popełnienia zbrodni wojennych są odpowiedzialni za wszystkie czyny popełnione przez każdą osobę w wykonaniu takiego planu.”

Zasady Karty Norymberskiej i Orzeczeń Norymberskich zostały

przyjęte w ramach międzynarodowego prawa zwyczajowego przez Organizację Narodów Zjednoczonych. Rząd Stanów Zjednoczonych podlega zwyczajowemu prawu międzynarodowemu oraz Zasadom Karty Norymberskiej i Orzeczeń Norymberskich.

Trybunał stwierdził, że prokuratura udowodniła ponad wszelką wątpliwość, że oskarżeni prawnicy, wydawali 'porady prawne', które stwierdzały, że „Konwencje Genewskie nie stosują się w odniesieniu do zatrzymanych z al-Kaidy i talibów oraz że nie było tortur w rozumieniu Konwencji o Torturach, a wzmocnione techniki przesłuchań (polegające na okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniu) były dopuszczalne.”

Prokuratura stwierdziła również ponad wszelką wątpliwość, że oskarżeni prawnicy „dobrze wiedzieli, że ich rady zostaną zastosowane i w rzeczywistości zostały zastosowane, a takie doradztwo utorowało drogę do łamania prawa międzynarodowego, Konwencji Genewskich i Konwencji o Torturach „.

Rady oskarżonych prawników były wiążące dla oskarżonych Busha, Rumsfelda i Cheney, z których każdy polegał na radach oskarżonych prawników. Inni, jak np. dyrektor CIA George Tenet i Diane Beaver, oficer wykonawczy w Guantanamo, również polegali na radach oskarżonych prawników. Prokuratura ustaliła ponad wszelką wątpliwość, że oskarżeni prawnicy ponoszą odpowiedzialność karną za swoje czyny i za udział we wspólnym przedsięwzięciu kryminalnym.

Przewodniczący odczytał, że Trybunał zarządził odszkodowania, odpowiednie do nieodwracalnej szkody, ran, bólu i cierpień jakich doznały ofiary zbrodni wojennych. Choć Trybunał jest świadomy swego statusu jedynie trybunału sumienia, bez realnej władzy egzekucji wyroków, stwierdza, że świadkom w tym przypadku przysługuje ex justitia wypłata odszkodowań przez 8 skazanych osób i ich rząd.

Trybunał ma nadzieję, że świadkowie zaopatrzeni w ustalenia tego Trybunału, znajdą w niedalekiej przyszłości państwo lub

podmiot międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości zdolny i chętny do wyegzekwowania werdyktu tego Trybunału wobec 8 skazanych osób i ich rządu. Przyznane przez Trybunał odszkodowania powinny zostać przedłożone Komisji Zbrodni Wojennych w celu ułatwienia ustalenia i poboru odszkodowań przez ofiary skarżących zbrodnię wojenną.

Prezes Trybunału odczytał: „Jako Sąd sumienia, Trybunał jest w pełni świadomy, że jego werdykt ma charakter jedynie deklaratoryjny. Trybunał nie ma kompetencji wykonawczych ani władzy narzucenia kary pozbawienia wolności na żadną z 8 skazanych osób. To co możemy zrobić, na mocy artykułu 31 rozdziału VI części 2 Karty to zalecenie Komisji Zbrodni Wojennych w Kuala Lumpur przedstawienie tego werdyktu skazania przez Trybunał, jak również protokołu z postępowania, Prokuratorowi Generalnemu Międzynarodowego Trybunału Karnego, a także ONZ i Radzie Bezpieczeństwa.

Trybunał zaleca również Komisji Zbrodni Wojennych w Kuala Lumpur umieścić nazwiska wszystkich 8 skazanych osób w Rejestrze Zbrodniarzy Wojennych i opublikować.

Trybunał zaleca także Komisji Zbrodni Wojennych dać najszerszy międzynarodowy rozgłos temu wyrokowi i przyznanym odszkodowaniom, ponieważ dotyczą one uniwersalnych zbrodni, dla których istnieje odpowiedzialność narodów do wszczynania postępowań i ścigania zbrodniarzy, jeśli którykolwiek z nich znajdzie się w zasięgu jurysdykcji danego kraju.

Tłumaczenie: davidoski

Źródło oryginalne: mathaba.net

Źródło polskie: Bankowa Okupacja